

พระราชบัญญัติ

อากรกรมเจ้าหลวง

พุทธศักราช ๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓ เล่ม ๖๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มกราคม ๒๔๘๘

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุง กฎหมายว่าด้วยอากรการฆ่าสัตว์เสียใหม่

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ อากรการฆ่าสัตว์ พุทธศักราช ๒๔๘๘"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับไว้ตั้งแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะฆ่าโค กระบือ และสุกร ตามหัวเมือง ร.ศ. ๑๑๕ พระราชบัญญัติควบคุม การฆ่า ขาย โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร พุทธ ศักราช ๒๔๘๑ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซ้ำแย้งกับบท แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” ในท้องถิ่นที่ได้ยกฐานะเป็น

เทศบาลแล้ว หมายความว่า บุคคลซึ่งคณะเทศมนตรีแต่งตั้ง

ส่วนในท้องถิ่นที่ยังมิได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่า
บุคคลซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง และกรมการอำเภอ

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ และ
สุกร ที่มีไซสัตว์ป่า

“พรากสัตว์” หมายความว่า ตัวสัตว์ที่ตายแล้ว หรือ
ส่วนต่างๆ ของตัวสัตว์ที่ตาย เช่น เนื้อ หนัง กระดูก เป็นต้น

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ฆ่าสัตว์ที่รัฐบาล
หรือเทศบาลจัดตั้งขึ้น หรือสถานที่ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาต
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ และเสียอากรตามอัตราในบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ฆ่าสัตว์จะต้องฆ่าสัตว์นั้นใน
โรงฆ่าสัตว์ และในวันที่จะฆ่าไว้ในใบอนุญาต

ส่วนการฆ่าสัตว์เพื่อพิธีกรรมในศาสนานั้น จะทำนอก
โรงฆ่าสัตว์ก็ได้ แต่ต้องทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้
พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย

ตอนที่ ๓ เดิม ๒๒ พระราชบัญญัติ ๕ มกราคม ๒๔๘๘

มาตรา ๗ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์จะต้องมีตัวรูปพรรณ
ตามกฎหมาย ให้ทำคำขอตามแบบพิมพ์ยื่นต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่พร้อมด้วยตัวรูปพรรณ และถึงพนักงานเจ้าหน้าที่
เห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้นมาด้วยก็ได้

มาตรา ๘ เมื่อได้นำสัตว์และชำแหละทรากสัตว์แล้ว
ถ้าปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ว่า ทรากสัตว์มี
โรคไม่สมควรเป็นอาหารสำหรับบุคคลบริโภค ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์มีอำนาจทำลายทรากสัตว์ทั้งตัว หรือ
เฉพาะส่วนที่มีโรคเสียได้

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้เพื่อขายซึ่งทรากสัตว์ทั้งตัว
ครึ่งตัว หรือทั้งขา ทรั้และโคยไม่มีใบอนุญาตกำกับ

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขายทรากสัตว์ซึ่งรู้ว่าเป็น
ทรากของสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดคือระวางโทษ
ปรับเรียงตัวสัตว์ที่ฆ่า โด กระบือ ตัวละไม่เกินหนึ่งร้อย
บาท สุกร แะ และ ตัวละไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

๕ มกราคม ๒๔๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๒ ตอนที่ ๑

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๐
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์
นายกรัฐมนตรี

